

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemška temeljitost na — zatožni klopi.

I.

Dne 7. marca t. l. vršila se je pred tukajšnjim porotnim sodiščem razprava proti Josipu Flacku, slugi pri kranjski hranilnici v Ljubljani, in Ivanu Schann-u, dijurnistu ravno pri istem zavodu. Obtožena sta sicer prav navadna goljufa in gotovo bi ne obračali pozornosti na nju, da ni pri tej razpravi nekako neposredno na zatožni klopi tičala tudi naša hranilnica, torej zavod, ki ima milijone tujega denarja v svojem oskrbstvu! Pokazalo se je, da gospodarstvo pri tem zavodu nikakor ni tako uzorno, kakor to govoriči nemška naša gospoda, ki pri vsaki priliki kriči, da narodna stranka ne ume nikacega gospodarstva, in da so sami Luckmanni in drugi sorodniki, ki imajo sedaj hranilnico v svojih rokah jedini finančni razumniki, kojim se sploh na Kranjskem kaj denarja zaupati sme! Da se je v takej luči pokazal narodni zavod, kakor je pri tej porotni razpravi padala na našo nemško-kranjsko hranilnico, potem smo prepričani, da bi bili naši Nemci po celem svetu raznesli to umazano perilo, pa trobili na vse strani: Kako so ti Slovenci nezmožni, nepošteni in površni! Greh bi torej bilo, če bi molčali in s krščansko ljubeznijo zakrili gnolobo, koja se je zajedla v gospodarstvo našega prvega denarnega zavoda. Stvar se suče okrog tujih denarjev, tako, da nas veže tudi vest, povzdigniti glas, da se tisti gospodje, ki se siloma in z absolutistično ošabnostjo prilastujejo večno gospodarstvo z omenjenim tujim denarjem, že vender jedenkrat vzbude iz svojega trdnega spanja. Vsled tega, kar smo s strmečo dušo čuli pri glavni razpravi, ne moremo družega prepričanja imeti, nego, da ti gospodje trdno spe, kakor spi polh v zimski svoji duplini! Samo poslušajte!

S kranjsko hranilnico v zvezi je obširna zastavnica, in ravno tu staknila sta Flack in Schann svoje polje, kjer jima je pšenica goljufije rodila mesec za mesecem najlepše klasove. Flack, uprašan, kako da se je lotil tega nevarnega podvzetja, odgovoril je odkritosrčno: „ker je prvič lahko šlo, lotil sem se še drugič, tretjič itd.“ In v resnici bilo je to lahko delo: zlato uro z verižico je osemdesetkrat v zastavo oddal, ter za njo pošteno

potegnul ravno tolikokrat posojila od 24 do 50 gl. Pri koncu pa se je ura z verižico vender še dobila pri Flacku samem, tako da naša slavna hranilnica ni imela niti zastave, če tudi je na njo izplačala vsaj dva tisočaka! Nikdo ni opazil sleparije in vse je spalo, kakor so spali Gospodovi učenci na Oljski gori.

Isto tako ravnala sta Flack in Schann z drugimi zastavljenimi rečmi. Jemala sta jih iz magacina ter jih po desetkrat in dvajsetkrat oddala v zastavo, ne da bi jih slavno vodstvo naše hranilnice zasačilo bilo! In če jima je vse to še premalo donášalo, lovila sta stranke po koridorih, ter kradla iz magacinov tuje zastave, in jih prinašala lastnikom na koridor, prav kakor bi jih bila z denarjem, prejetim od strank, ravnokar rešila. Nikdo ni opazil tega, in živeli so gospodje v veri, da imajo v svojih magacinih obilo zastav, kojih ni bilo. Sedaj so vender — po preteku dolgih let — skontrovali magacin, v katerem leže zastave, in preračunili so, da se jim je v nič stopilo 6500 gld. Najlepše pri tem pa je, da so gospodje iskali in iskali po knjigah in da še dandanes ne vedo, kam so pravo za pravo zginili ti tisočaki. Njihovi magacini jim govore, da je zginilo 6500 gld., njihove knjige pa so temne, da se še sami ne spoznajo, kam so zginili omenjeni tisočaki! Da! te knjige nahajajo se v krasnem redu!

Če bi kdo trdil, da so knjige pri tako mogočem zavodu glavna in važna stvar, mu bode vsak pritrdil, ker se to ume samo ob sebi. Če bi pa kdo trdil, da pri kranjski hranilnici vodijo knjige njeni slugi in dijurnisti, imeli bi ga povsod za lažnika in v obraz bi se mu smijali! A vender je tako! Uradni sluga Flack in dijurnist Schann (na dan je dobival 1 gld. 30 kr.) vodila sta v zastavnici kranjske hranilnice najvažnejše knjige več let in brez vsake kontrole. Nekaj upisal je Schann, nekaj pa Flack, kdor je ravno prej h knjigi prišel. Knjige same pa so ležale v zastavnici kakor gnoj, tako da sta jih Schann in Flack vsak hip na razpolago imela.

Pri tem živela sta tako prijetno, da se jima z upisavami prav nič mudilo ni, ker sta ravno vedela, da so knjige v zastavnici kranjske hranilnice udeleženi gospodom, samo deveta brigada. Časih sta

ta dva poštenjaka še le mesec dnij po zvršeni slepariji knjige v toliko „popravila“, da je bila sleparija zakrita, časih pa še tega storila nesto, tako, da je knjiga bila živ dokaz — za sleparijo! To je gotovo čudno! Pravi unicum pa je vender uradni sluga Flack, vodeč uradne knjige! Take prikazni še ni bilo na svetu in morda je več ne bo — pri zavodu, ki ima milijone in milijone pod svojo roko!

Tudi bilanco skuje naša zastavnica vsako leto. Sestava bilance je težavno delo, a tudi tako delo je, da je zvit slepar brez težave porabi za svoj ščit, s kojim prikrije svoje lopovstvo. Vzlic temu dobival je Ivan Schann nalogo, da je sestavljal letno bilanco, in da jo je sestavljal tako, da mu ni služila v kvar, je ravno tako jasno, kakor so bile nejasne njegove bilance! Priznalo se je pri glavni razpravi po hranilničnih pričah z nedolžno odkritosrčnostjo, da ga ni bilo leta, da bi se bila bilanca zlagala z magacinom in oziroma zalogo v magacinih. Časih se je pripetilo, da je po bilanciji manjkalo 160—180 zastav! Da so prišli iz zadrege — neso skontrovali zaloge, — pač pa konečno zapisali, da so se pri številjenji zmotili za tisto, kar je iz magacina izginilo bilo! Probatum est! Od leta 1882. sem pa je skoro vsako leto primankovalo 30—60 zastav, katerih niti z omenjeno pomote pri številjenji zakriti neso mogli. Ali neso si glave belili gospodje naše hranilnice in pustili z lahko vestjo, da je čez celo travo zrasla! Res se moramo čuditi, da se ti gospodje neso še bolj opekli, in da jim neso sleparji cele zastavnice odnesli!

Ne more se dalje trditi, da se je sleparija tako skrivno zgodila, da bi gospodarji našega nemškega zavoda ne bili mogli ničesar opaziti. Imeli so lepo priliko, dospeti do prave steze; ali tiščali so oči, in zategadel je njihova odgovornost še večja. Že leta 1884. so steknili Flacka, da je sleparil in imeli so sum proti njemu. Ali neso mu gledali na prste, in puščali so mu, da je upisaval v knjige, in zahajal v magacine, kjer je manipuloval, kakor glodajoča miš v žitnici. Tudi Schann bil je sumen, ali vender se ni ničesar zgodilo, kar bi sleparijo na dan spravilo. Flacku so — pro forma — prepovedali ustov v magacin, ali knjig

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

(Dalje.)

VII.

Drugi dan zjutraj šel je Kister k Perekatovim. Pri svidanji — našel je Kister veliko spremeno na Maši, i Maša našla je na njem spremeno, a molčala sta oba. Vse jutro bilo jima je proti navadi tesno. Doma pripravil je Kister množico dvomljivih besed in opomenj, prijateljskih svetov... a vse priprave pokazale so se popolnoma brezkoristne. Maša čutila je v zadregi, da jo Kister opazuje. Zdelo se jej je, da nalašč s poudarkom izgovarja nekoje besede, a čutila je tudi v sebi nemir in verovala ni svojim opazovanjem. „Da bi vsaj ne ostal do večera!“ mislila je neprestano in skušala mu dati razumeti, da je odveč. Kister s svoje strani zmatral je njeno tesnobo, njen nemir očitne znake ljubezni, in čim bolj se je za njo bal, tem manj se je mogel odločiti, da začne pogovor o Lučkovu. Maša pa je trdovratno molčala

o njem. Teško je bilo ubogemu Fedoru Fedoroviču. Začenjal je konečno razumevati svoja čustva. Nikdar ni se mu zdela Maša milejša. Vidno ni spala vso noč. Lahka rudečica kazala se je v lisah na njenem obrazu. Telo vzdrhtevalo jej je na lahko. Neradovoljen, koperneč nasmeh izginil ni z njenih ust. Časih in časih stresli sta se jej pobledeli rami, pogledi vzplamtevali so tiho in hitro ugašali... Nenila Makarjevna prisedla je k njima in morebiti nalašč opomnila ob Avdžji Ivanoviči. A Maša oborožila se je v prisotnosti materini jusqu' aux dents, kakor rekajo Francozi, in ni se prav nič izdala. Tako minulo je vse jutro.

— Obedali bodete pri nas? vprašala je Nenila Makarjevna Kisterja.

Maša se je odvrnila.

— Ne, odgovoril je hitro Kister in pogledal Mašo. — Oprostili me bodete... službene dolžnosti... Nenila Makarjevna izjavila je svoje sožalje, kakor je navada; takoj za njo g. Perekatov. „Motiti nečem nikogar“, hotel je reči Kister Maši idoč mimo nje, a mesto tega poklonil se je in šepnil: „bodite srečni... z Bogom... varujte se...“ in izginil.

Maša vzdihnila je iz dna duše, potem pa se je preplašila radi njegovega odhoda. Kaj neki jo je mučilo? ljubezen ali radovednost? Bog vé; a, ponavljamo, samo radovednost bila je dovolj, da je pogubila Evo.

VIII.

Dolgi Log imenovala se je široka in ravna poljana na desni strani rečice Suezinke, jedao vrsto od posestva gg. Perekatovih. Levi breg, ves pokrit z mladim, gostim dobovjem dvigal se je visoko nad rečico skoro zaraščeno z divjo trto izvzemši malih „zavodij“, pristanišč divjih rac. Polu vrste od rečice na desni strani Dolgega Loga začenjali so se strmi, valoviti holmi na redko obsejani s starimi brezami, z grmovji leševja in Kaline.

Solnce je zahajalo. Mlin šumel in ropotal je v daljini, zdaj glasneje, zdaj tiše, kakor je vel veter. Gospodska čreda blodila je leno po logu; pastir korakal je popevaje za jato požrešnih in plašnih ovac, psi čuvarji zaganjali so se od dolgega časa za vranami. Po gozdčiči hodil je Lučkov s prekrižanima rokama. Privezani njegov konj odzval se je že večkrat nestrpnost zvonkemu rezgetanju žrebet in kobil. Avdž se je jezil in bal po navadi. Ne-

neso pregledali, in zalog v magacinih ne škontrovali! Da ni vsled slučaj — čedile so se ravno pi-sarnice — konečno prišla Schannova knjiga v roke drugemu uradniku, bi naša poštenjaka še danes mirno sleparila, in morda bi si bila še leta in leta s pomočjo svojih knjig s tujim denarjem polnila prazne svoje žepe. Tako se je skazal slučaj za velikega dobrotnika gospodom, ki so sedaj absolutni vladarji v kranjski hranilnici. Dosedaj se je stajalo 6500 gld. in bog zna koliko bi se bilo v prihodnje še pogubilo, da ni umes posegel blagi slučaj, ki je bil vsaj do današnjega dne prvi in najbolj zanesljivi „knjigovodja“ pri zastavnici kranjske hranilnice!

Ne more nam biti naloga, pisati še o drugih podrobnostih, koje je glavna razprava obelodanila. Kar se je povedalo v predležečem, gotovo zadostuje, da se bode naše občinstvo, ki je konečno tudi nemški kranjski hranilnici s svojimi težko pridobljenimi groši glavna podpora, za trdno prepričalo, da pri ti hranilnici, s koje zajema nemštvo na Kranjskem svoje življenje, ni vse tako, kakor bi imelo biti, in da gotovo ni vse tako, kakor govore naši nemški gospodje, ki so nam že tolikrat hranilnico kot uzor pravega gospodarstva pred oči stavljali, ter nas radi naše nezmožnosti zasme-hovali.

Reforma je neobhodno potrebna, in sicer radikalna reforma, če se hoče dati občinstvu tista varnost, koje mora tak zavod dajati. O tem prihodnjic! —

O dogodkih v Srbiji.

Regentstvo, ki ima sedaj usodo kraljevine Srbske v rokah, sestavljeno je iz odličnih mož in vredno je baviti se z njihovimi osobami.

Prvi in najodličnejši mej njimi je izvestno Jovan Ristić, porojen 1831. l. v Kragujevci. V mladosti bil je leposlovno delaven, pozneje, ko je ustopil v državna dela, zanemarjal je literarna dela popolnoma. Šolal se je v Avstriji, pozneje na vseučiliščih v Berlinu in Heidelbergu, kjer je bil imenovan doktorjem filozofije, pozneje pa na diplomatski veliki šoli v Parizu. V državno službo ustopil je zgodaj in že leta 1862. Srbijo zastopal z izredno spretnostjo v Carigradu. Pokojni knez Mihael priznal je v ročnem pismu njegove zasluge, izročil mu vnanje ministerstvo 1865. l. pa ga imenoval ministerskim predsednikom. L. 1868., ko so blazega kneza Mihajla v Topčideru umorili, bil je poleg Blaznavca in Gavrilovića regent do 1873. l., ko se je moral umakniti kabinetu Marinovičevemu.

Pozneje ga vidimo vselej na površji, kadar je deželi pretila nevarnost in kadar si Milan drugače pomagati ni znal. Tako 1876 in 1877 do oktobra 1880, ko so prišli zloglasni naprednjaci, na čelu njim Garašanin in Piročanac na krmilo. Tudi sedaj je le skrajna sila primorala Milana, da je premagal staro antipatijo in glavno oblast izročil Ristiću, dobro vedoč, da je to v vsej kraljevini najsposobnejši in najvrednejši mož.

General Konstantin Protić bil je že večkrat vojni minister, prvokrat za Marinovića in Cumića od 1873 do 1876. Poslednje leto bil je načelnik generalnega štaba in kralju zelo priljubljen. L. 1879

prišel je v nemilost in bil do lanskega leta umirovljen. Za Krističevega ministrovanja postal je zopet vojni minister in dobil jako kočljivo nalogo. Moral je v Wiesbaden ter ondu kraljici Nataliji s pomočjo pruskih oblastev odvzeti kraljeviča Aleksandra in odpeljati ga domov. O njem se govori, da je jako strog in točen v vojaških zadevah, da je v vojsko zopet uvel dobro disciplino in da je znamenit kot vojašk pisatelj.

Tretji v regentstvu je general Jovan Belimarković, jako iskren prijatelj Ristićev in pristaj liberalne stranke. Že za prvega regentstva 1868. l. bil je vojni minister in na tem mestu ostal do 1873. l. Za srbsko-turške vojne poslali so ga kot zastopnika srbske vlade v črnogorski glavni stan, 1877. l. pa je bil poveljnik oni vojski, ki je operovala proti Ak-Palanki, Pirotu in Vranji. Pokazal se je dobrega vojskovodjo. Ko je 1880. l. palo ministerstvo Ristićevo, šel je tudi Belimarković v pokoj in začel delovati na političnem polju. Bil je vedno velik nasprotnik naprednjakom in bil odločno v opoziciji, zlasti odkar so njegovega prijatelja metropolita Mihajla bili odstavili. V liberalni stranki je jako priljubljen.

Kosta Tavšanovič, vodja radikalcev, ki sedaj sestavlja ministerstvo je še le 40 let star. Učil se je bil kmetijstva, bil pozneje trgovec s tabakom. L. 1883. bil je Tavšanovič v radikalnem ustanku kot član centralnega odbora ukljenen in v Zajčar pred izimno sodišče odpeljan. Ondu bil je na smrt obsojen, a kralj ga je pomilostil na trdnjavo. V Belgrajski trdnjavi sedel je do 1886. l., ko je bil popolnoma pomiloščen, a je takoj zopet stopil v opozicijo. Kot vodja zmernih radikalcev bil je predsednik skupščini.

Ker utegne marsikoga zanimati, dodamo še par podatkov o Milanovi plači. Srbska civilista znaša 1.200.000 frankov na leto. Od tega bode Milan dobival polovico, drugo polovico pa mladi kralj Aleksander I., ki pa mora plačevati regentom vsacemu 60.000 frankov na leto, kakor določa 66. član nove ustave.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. marca.

Veliko je bilo veselje mej Nemci, ko se je jeseni zopet zjediniła državnozbornska opozicija. Veliko uspeha se je obetalo od zjedinjene levice. Pri glasovanju o budgetu se je pokazalo, da jedinstvo mej levicariji ni posebno velika. Nekateri so glasovali za budget, drugi proti budgetu, mnogi so pa pred glasovanjem odšli iz zbornice. Starejšinstvo zjedinjene levice broji 11 članov, od teh jih je 6 glasovalo za budget, 4 proti budgetu, načelnik sam dr. Plener pa ni glasoval. Nekateri nemški listi zaradi tega hudo napadajo zjedinjeno levico, posebno jej bere levite Liberska „Deutsche Volkszeitung“.

Vnanje države.

Na Dunaji in Berlinu se tolažijo s tem, da bode novo ministerstvo Italijansko, katero sestavi Crispi isto vnanjo politiko nadaljevalo, kakor jo je tirala Italija poslednja leta. Mogoče je pa, se se motijo. Crispi sam prejšnja leta ni bil posebno prijazen Avstriji in Nemčiji. Tudi sedaj bi

se morda dolgo ne obotavljal izstopiti iz tripelalijance, če bi se mu ponudila prilika skleniti kako drugo ugodno zvezo. Tripelalijanca v Italiji nikdar ni bila popularna. Robilant je n. pr. moral samo zaradi tega dati demisijo, ker se je mislilo, da je preveč prijazen Avstriji. Zveza Nemčije, Avstrije in Italije vsekako ne bode več posebno dolgo trajala. Kadar se bode pa razrušila, se bode občna politična konstelacija v Evropi precej premenila.

Osoda predloga ruskega ministra notranjih zadev, grofa Tolstega, o reorganizaciji zemeljske uprave še ni gotova. Govorilo se je že, da ga je car že potrdil, a sedaj se zopet poroča, da ga še ni, in da ga baje ne misli potrditi. Zaradi tega se zopet zatrjuje, da odstopi Tolstoj, z njim pa mislita hkratu odstopiti vojni in pravosodni minister.

Odsek zbornice rumunske, kateri ima pretresavati predlog, pa se Bratianovo ministerstvo toži, je dognal, da je prejšnja vlada državo osleparila za velike svote pri oddaji železniških del. Sklenilo se je naprositi tudi državno pravdnštvo, da toži tudi bančnega ravnatelja Carado, ki se je udeležil tudi raznih sleparij. Sedaj je že precej verjetno, da prdejo prejšnji ministri pred sodišče. To bode pa dalo rumunskej liberalnej stranki smrtni udarec. Bratiano bode moralno uničen, ko bi tudi ne bil obsojen, ker se bodo vsekako razkrile razne stvari, ki mu gotovo ne bodo v čast.

Parnellova pravda bode imela še velike posledice za irsko politiko. Angleški unijonisti dobivajo boljše pojme o Ircah in neso več tako nasprotni irske avtonomiji. Pri posvetovanju o Morleyjevem predlogu je Chamberlain sicer še trdil, da še ni nobenega povoda, da bi vrgli vlado, ker opozicija nema nobenega boljšega načrta za rešenje irskega vprašanja, a je pristavil, da on misli, da bi se najprej uravnale irske agrarne razmere, potem naj bi se pa deželi dala potrebna avtonomija, kakor jo ima Canada; samo pokrajina Ulster bi morala ostati nezavisna od Irske. Iz tega govora se vidi, da se nazorji vodje liberalnih unijonistov preveč ujemajo z Gladstonovimi. Čas morda ni več daleč, da se vsi liberalci sporazume o irskem vprašanju. Opazilo se je pri tej seji tudi, da sta se Gladstone in Chamberlain dolgo prijazno pogovarjala. — Profesor Maguire, ki je bil iz Dublina poklican za pričó v Parnellovem procesu je nenadoma umrl. Sodi se, da se je sam usmrtil. Maguire je bil posodil Hustonu denar, da si je pridobil ponarejene papirje. Morda je tudi ta profesor kaj vedel, da so pisma ponarejena in je torej udeležen pri Pigottovej slepariji.

Po zadnjih poročilih iz Afrike, prišlo bode najbrž do boja mej Abesinijo in šaonskim kraljem Melnikom. Posledaji se je Abesincem hudo zameril, ker je jako podpiral Italijane. Duhovščina si je prizadevala, da bi spravila Njeguša z Melnikom, pa brez uspeha.

Nov predsednik Zjedinenih držav je tako le sestavil vlado: Blaine bode minister vnanjih in Noble notranjih zadev, Windorn finančni, Proctor vojni, Tourcy pomorski, Talmer kmetijski, Wanomaker poštni minister, Miller pa generalni državni pravdnik. Skoro vsi novi ministri znani so kakor nasprotniki Anglije.

Tudi Severni Američani bodo začeli bolj skrbeti za vojsko. Nov predsednik že to napoveduje v svojem prvem izveštji. Pred vsem hočejo zboljšati mornarico. Izumili so tudi nove topove, ki bodo streljali z dinamitom. Nemška vlada je sklenila, da bode imela pri svojem poslanstvu v Ameriki tudi atašeja, ki bode proučeval ameriške vojne priprave. Američani bodo pa tudi lahko zboljšali vojne priprave, ker imajo v državnih blagajnah toliko denarja, da ne vedo kam z njim.

prepričan še o ljubezni Mašini, že se je jezil na njo, dosaden bil je samemu sebi . . . a nemir v njem utešival je z dosado. Obstal je konečno pred širokim leščevim grmom in začel z bičem odbijati končne listke . . .

Začul je lahek šum . . . privzdignil je glavo . . . Deset korakov od njega stala je Maša vsa zardela od brze hoje, v klobuku, a brez rokavic, v beli obleki, z brzo zavezano ruto okrog vratu. Hitro povsila je oči in tiho se opotekla . . .

Avdčj stopil je negotovo in z napetim usmevom k njej.

— Kako sem srečen . . . začel je jedva razumno.

— Jako me veseli . . . da sem vas našla . . . prekinila ga je zasopla Maša, — Navadno sprehajam se tukaj na večer . . . in vi . . .

A Lučkov ni umel prizanašati njeni sramežljivosti, podpirati njeno nedolžno laž.

— Zdi se mi, Marija Sergějevna, dejal je z dostojanstvom: — vi bi bili radi sami . . .

— Dà . . . dà . . . rekla je brzo Maša. — Želeli ste me videti, hoteli ste . . . Glas jej je zamrl. Lučkov je molčal.

Maša je hitro dvignila oči.

— Oprostite mi, začel je ne gledajoč na njo: jaz sem priprost človek in ne vaju občeovati . . . z damami . . . Hotel . . . hotel sem vam reči . . . ali, zdi se, da niste razpoloženi poslušati me . . .

— Govorite . . .

— Vi ukazujete . . . No, torej vam odkritosrčno povem, kar že davno, od onega časa, ko sem imel čast seznaniti se z vami . . .

Avdčj je obstal.

Maša pričakovala je konca govora.

— Sicer pa ne vem, čemu vam vse to govorim . . . Svoje usode ne spremeniš.

— Čemu je treba vedeti . . .

— Jaz vem! rekel je mračno Avdčj. — Navadil sem se njenih udarcev!

Maši zardelo se je, da se zdaj Lučkov na nikak način ni mogel pritoževati radi usode.

— Na svetu so dobri ljudje, opomnila je smehljaje se: — da predobri . . .

— Razumem vas, Marija Sergějevna, verujete, ceniti umejem vašo naklonjenost . . . Jaz . . . jaz . . . Ali se ne bodete srdili?

— Ne . . . Kaj hočete reči?

— Reči hoče . . . da se mi npravite, Marija Sergějevna, nadmerno npravite . . .

— Jako sem vam hvaležna, prekinila ga je v zadregi Maša; srce se jej je stiskalo od pričakovanja in strahu. — Ah, pogledite g. Lučkov, pogledite, kak razgled!

Pokazala mu je log, ki je bil ves pisan od dolgih, večernih senc, ves rdeč od solca.

V notranjosti veseleč se radi premene govora, jel se je Lučkov veseliti razgleda. Stal je poleg Maše . . .

— Ali ljubite prirodo? vprašala je hipoma in hitro obrnila glavico ter se ozrla nanj z onim prijateljskim, radovednim in mehkim pogledom, katerega imajo, kakor zveneči glasek, le mlade devojke . . .

— Dà . . . priroda . . . konečno . . . mrmral je Avdčj. — Konečno . . . pod večer je prijetno sprehajati se, dasi priznavam, da sem vojak in nežnost ni meni na čast.

Lučkov je čestokrat ponavljal, da je „vojak“. Nastal je kratek molk. Maša gledala je nadalje log.

— Ali ne bi šel? mislil je Avdčj. — Kaka neumnost! Smeleje . . . Marija Sergějevna . . . rekel je s precej trdim glasom.

Maša obrnila se je k njemu. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Kamnika dne 6. marca. (Zadnja pustna veselica.) Kakor drugekrat bil je tudi preteklo nedeljo začetek veselici napovedan na sedmo uro zvečer. Ali točnost se ljudem po malih mestih ne zdi ravno imenitna čednost, in kakor drugekrat se je grozno zmotil, kdor jo prišel o napovedanem času, sam je moral najmanj pol ure zevati v prazni dvorani in prav lahko bi mu poslednjič prišla misel, da so Kamničanje sploh pozabili na to zabavo in da sploh nikogar ne bode. No, počasi se je dvorana le dobro napolnila, vendar smo jih, kakor se pravi, zopet videli mnogo, ki jih ni bilo. — Dobro uro po napovedanem času začela se je predstava Igrana burka „Čevljar baron“ res nema posebne pesniške vrednosti in marsikateri njeni dovtipi neso posebno fini in duhoviti, vendar je prav prikladna za naše odre, ker je umljiva in smešna, in ako se gladko in veselo igra, mora dobro zabavati gledalce. Igrala pa se je jako dobro in živahno odobravanje občinstva je pričalo, da mu igra ugaja. Glavno ulogo Naceljna—čevljarja barona igral je g. Pirnat res izvrstno, posebno v zadnjih prizorih drugega in potem v tretjem dejanji, kjer nas je iznenadil; za take vesele, najivne uloge je on kakor nalašč. Še veliko bolj pa smo občudovali gospd. I. Medvedovo kot baroninjo Rošička. Ta uloga nervozne, na svoje pet sto let staro plemstvo ponosne dame je gotovo najtežja v celi igri, a gđc. Medvedova se je tako uživala vanjo, da se ji je popolnoma posrečila. Naceljnova ljubico Maričko, „olikano kuharico“, igrala je prav dobro gđc. M. Čebuljeva, vendar se jej je nekoliko poznalo, da ne igra prav z veseljem. — Tudi vse druge uloge bile so v dobrih rokah, omenim naj le klepetave tete Žabeljnovke (gđc. Steletova), koja je že s svojim nastopom v občinstvu vzbudila silen smeh, čevljarskega mojstra Podplata (g. Stabajna) in doktorja Krala (gospd. Fajdiga). Poleg vseh teh pa moramo posebno pohvaliti našega neutrudnega režiserja g. J. Steleta, kateri je v tako kratkem času uprizoril tako, zaradi množice nastopajočih oseb in zaradi obilnega petja nikakor ne lahko igro.

Ples, ki se je začel po igri, trajal je seveda do jutra in bil nepričakovano vesel in živahen, poznalo se je plesalkam in plesalcem, da se hočejo dobro pripraviti za dolgi post. —č.

Domače stvari.

— (Pri včerajšnji državnozborni volitvi) na mesto Aussererjevo izvoljen je bil dr. Kokoschinog. Slovenska stranka se volitve drugod ni udeležila, le v Središči oddanih je bilo 34 slovenskih glasov za znanega rodoljuba M. Robiča.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je tudi občina Kalobje pri Celji potrebne korake in je že odposlala dotično pritožbo na ministerstvo in prošnjo na deželni šolski svet.

— (Č. gosp. Anton Fischer,) župnik v Dol. Hrašniku, poslal je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji tri goldinarje. Drug duhoven dostojanstvenik iz Savinjske doline, ki ne želi biti imenovan, pa je društvu poslal pet goldinarjev. Srčna hvala obema!

— (Občina Horjul) izvolila je jednoglasno častnima občanima gg. Josipa Gorupa, veleposesnika na Reki in Josipa Marna, častnega kanonika v Ljubljani.

— (Slika Levstikova.) v veliki obliki na karton v dveh barvah tiskana, dobiva se po 30 kr. v „Narodni Tiskarni“. Po pošti 35 kr.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Včeraj bila je obravnava proti slugi Flacku in pisarju Schannu, ki sta hranilnico kranjsko osleparila za nekoliko tisočakov. Jako zanimiva obravnava, o kateri se obširneje govori v uvodnem članku, trajala je do 11. ure po noči. O zatožencih slede naj nastopni podatki: Josip Flack je 53 let star, rojen v Unterdeutschau blizu Kočevja, torej pristen Nemec. Najprej imel je gostilnico, dobil pozneje za nemške vlade službo pri okrajnem glavarstvu Ljubljanskem kot sluga. Takrat so bili najhujši boji za narodnost slovensko, in Flack je bil najodličnejši denuncijant-lažjivec o vseh narodnih slovesnostih in drugih prilikah. Tedanji Ižanski fantje so to skušali zaradi svoje slovenske zastave, ko je Flack provzročil, da je nastal mej fanti in žandarmerijo velik boj in je do 40 fantov prišlo na obtožno klop pred

deže Ino sodišče in bilo strogo kaznovanih. Ta za nemštvo zaslužni možakar je potem seveda dobil takoj pri tedanjem nemškutarskem mestnem zastopu službo kot uradni sluga pri magistratu in s polnim srcem objelo ga je nemškutarsko vodstvo, ko je šlo za to, da popolni službo hranilničnega sluga. Slabo se Flacku gotovo ni godilo v tem stanju, kajti imel je 400 gld. plače, 50 gld. in tudi več remuneracije, prosto stanovanje na starem strelišči in prosto kurjavo, poleg tega pa še dohodke od plesov na starem strelišči. — Uboga para Slovenec bi bil Boga za to hvalil in pošteno služil, Kočevca pa tega ni hotel. — Janez Schann je 39 let star. Vednosti nema nikake druge, kakor da pisati zna, kar dandanes ni kaj posebnega. Nekoliko je v staro realko pokukal, potem se pa potikal po svetu in vezí, katerih nečemo obširneje opisavati, pripomogle so mu, da je v hranilnici Ljubljanski dobil mesto pisarja z 1 gld. 20 kr. na dan. Seveda je bilo tudi pri Schannu odločilno, da je bil pristen nemškutar, sicer bi službe ne bil dobil. (Konec prih.)

Porotniki (načelnik g. Bizjak) so oba zatoženca jednoglasno krivima spoznali in sodišče obsodilo je Flacka na pet let teške ječe, Schanna pa na poldrugo leto teske ječe, poostrene pri obeh s postom vsaki mesec. Flack im hranilnici povrniti poverjenih 3975 gld., Schann pa 549 gld. Seveda bode hranilnica ta denar tako malo dobila, kakor onih 30 tisočakov, katere je bil bivši blagajnik Presnitz uzmal. — Flack je kazen takoj nastopil, Schann pa prosi, da se kazen malo odloži.

— (Iz pred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Pravi „pele mèle“ iz raznih krajev naše dežele bilo je 7 zatožencev, ki so se imeli zagovarjati zaradi hudodelstva soudeležbe ponarejenja denarja, dva pa še posebej zaradi hudodelstva goljufije. Na čelu zatožencev bila je ženska, 39 letna, neomožena bajtarica Marija Janežič s Pšate, o kateri zatožba pravi, da je nje bajta, „shajališče in zavetje vseh iz kaznilnic izpuščenih hudodelnikov“. Zatožena Marija Janežič bila je prava kuga za vso okolico in daleč na okrog, kajti, kakor neizobražen kmetovalec hodi daleč h konjederki iskat si zdravja, isto tako hodili so bedasti kmetovalci iskat k njej bogastva. Zmenila se je, kakor pravi, ž njej neznanim človekom, misli, da je bil Eržen, ki je pa že pred 3 leti umrl. Takrat je zaradi ponarejenja kovanega denarja dlje časa zaprti Štefe, zatoženki prodal 300 nepristnih goldinarskih tolarčkov, ponarejenih po pristnih goldinarčkih iz l. 1886, za 30 gld. dobrega denarja. Skrila jih je v posebni shrambi, ki je imela dvojno dno. Ko je imela Janežič ta denar, pričela je kupčijo in prodajala nepristni denar raznim zatožencem, a tudi goljufije se ni ogibala. Janežič in Požlep privabila sta Jožefa Božiča v gostilni „pri Belem volku“ v Ljubljano in mu tam ponudila za 50 gld. pravega denarja 250 do 300 gld. ponarejenih tolarčkov. Dolgo se je Božič, ki se sam misli jako premetenega, branil, a naposled spravila sta ga le od „Belega volka“ k „Slonu“ („Mokarju“), kakor pravi, ko je prej bil dal 40 gld. Mariji Janežič, Požlepu pa 10 gld. Poklical je pri „Slonu“ pol litra vina. Jedenkrat sta Požlep in Marija Janežič pila, potem je sam ostal, kajti Požlep je izginil pri jednih, M. Janežič pri drugih vratih in preostalo mu ni ničesar, kakor plačati pol litra vina, a ni bilo ne nepristnih tolarčkov, še menj pa 50 gld. pristnih, katere je bil v svoji neumnosti dal. Marija Janežič je znala pridobiti tudi druge še menj imovite naročnike na svoje nepristne tolarčke, kateri so njej plačevali po 10 gl. in 5 gl. in tudi na upauje denar jemali. Tolarčki bili so slabo narejeni, in ni bilo nikake kupčije z istimi. Dobička donesli neso nikomur, kajti tako slabi so bili, da je zatoženi Jernej Burja iz Kamnika izpovedal, da ko jih je izdala njegova žena v Kamniku, da so bili tolarčki prej doma, ko žena z blagom. Porotniki so spoznali krive vse zatožence razven 32 letnega mlinarja, Jarneja Žagarja v Maničah pri Dragomelji. Obsojeni so bili: Marija Janežič na 18 mesecev; Jože Požlep, 51 let stari posestnik v Plešivci, na dve leti; Valentin Zajc, 42 let stari čevljar v Podgori, na jedno leto; Fran Pengov, 32 letni hlapec pri „deutschen Ritter“ v Ljubljani na 4 mesece; Miha Likovec, 66 let star užitar v Iški Loki na 4 mesece in Jarnej Burja, sploh imenovan Kermevželj, 59 letni zidar v Kamniku, na tri mesece, vsi na teško ječo, poostreno pri vsakem s postom. „Kriminaldoktorji“ bili so, ker so bili pustni dnevi, polnoštevilno navzočni. Kakor živa skala stali so oba dni v vrstah in res teško je bilo na-

šemu poročevalcu priti k obravnavi, še težje včeraj, ko se je objavila sodba.

— (Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja Logaškega) vabi k drugemu občnemu zboru, ki bode v četrtek dne 4. aprila 1889. l. ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopju v Cerknici s tem-le vspeodom: 1. Poročilo o društvenem delovanju preteklega leta. 2. Pregled letnega računa. 3. Volitev treh pregledovalcev računov. 4. Volitev petih udov v društveno vodstvo. 5. Določitev letnega prineska za prave in podporne ude. 6. Določitev cene od društva izdanega spisa „Opis Logaškega šolskega okraja“. 7. Volitev delegatov v zavezo slovenskih učiteljskih društev. 8. O ustanovitvi posojilnice in hranilnice poroča gospod Miha Poklukar, učitelj v Starem trgu pri Loži. 9. O šolskih uradnih tiskovinah predava gospod Josip Benedek, nadučitelj v Placini. 10. O šolskih vrtilih govori gospod Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Dol. Logatci. 11. Nasveti in prosti govori posameznih društvenikov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 7. marca. Radikalno ministarstvo je sestavljeno tako: General Sava Gruić, predsedništvo in vnanje zadeve; Peter Velimirović zgradbe; Mihajlo Vuić, finance; Svetozar Milosavljević, uk in bogočastje; Gregor Geršič, pravosodstvo; Stefan R. Popović, trgovino; Konstatin Tavšanović, notranje zadeve; Demeter Gjurić, vojno.

Beligrad 8. marca. Proklamacija regentstva izreka polno priznanje sijajnim uspehom Milanovim za Srbijo, obžaluje, da je sklenil odstopiti in pravi, da ima regentstvo pod prisego prevzeto nalogo, da mlademu kralju ohrani prestol celokupen. Poudarja, da regentje ne pripadajo nobeni politični stranki, konstatuje, da mirnemu rednemu razvoju Srbske od zvanaj ne preti nobena nevarnost, obeča skrbeti za to, da se Srbski ne le ohrani ono prijateljstvo velesil, katero je Milan domovini pridobil, temveč da se po dobrih narodnopravnih razmerah in po spoštovanju mejnarodnih pogodb še bolj razvije in popolni. Proklamacija nadaljuje: Z novim kraljem na prestolu, z novo ustavo v državnem življenju, začnimo tudi mi novo življenje, novo dobo resnobnega dela in šteditljivosti. Prizadevajmo si z vsemi silami, da narodnemu delu, narodni blaginji otvorimo blaženo dobo, vzdržujmo notranji mir in pravni red v državi in bodimo kakor pri nas doma, tako tudi v kolu drugih balkanskih narodov živelj miru in redu. Zjedinito se, da bomo mlademu kralju mogli izročiti Srbijo srečno in in napredno!

Razne vesti.

* (Potres.) V Zagrebu in po okolici čutili so 6. t. m. zjutraj ob 1 uri 32 m. precej močan valovit, dve sekundi trajajoč potres s silnim podzemeljskim šumenjem. Mer mu je bila od severovzhoda proti jugozahodu.

* (Poslednji snežni meteži) v južni Rusiji končali so preobito ljudem življenje; zlasti v okraju Berdčevem je mnogo oseb obtičalo v snegu in zmrznilo.

* (Ponorejenje.) Iz Zagreba se 6. t. m. javlja: Poštni sprevodnik Keller ponorevil je mejo iz Mitrovice v Indijo denarno pismo s 5000 gl. Nezvestega moža, pri katerem so dobili razumu 100 gld. še ves denar, so prijeli in zaprli.

* (Davčni novci v nevarnosti.) Nepoznati lopovi ulomili so 1 t. m. po noči v davkarju v Weisskirchenu na Ozerskem ter poskušali do čistega izprazniti blagajnico. Vrata odprli so si z železnim drogrom in se spravili potem nad blagajnico, katera je prvi dan vsacega meseca še nekam nabolj napolnjena, a ji neso bili kos. Niti jednega novčica neso mogli dobiti iz nje. Pravih zločincev še nemajo v pesteh, da si je sumnih mnogo oseb, katerim so davčni prostori jako znani.

* (Nezgod a.) Iz Marsilije se 6. t. m. poroča: Na avstrijski barki, na kateri je bilo 700 sodov petroleja, nastal je požar. Razstrelba bila je grozna. Le štiri osebe so se rešile. Mrtvi trupli kapitana Svicha in pomorskega vajenca so našli, osem mrtvecev pa je zginilo.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

V nedeljo dne 10. marca 1889.

V dvorani Ljubljanske čitalnice.

P E N E.

Izvirna veseljoigra v treh dejanjih. Spisal J. Skalec.

Odgovorni vodja Ignacij Borštnik.

OSOBE:

Julij pl. Braunhof, graščak — gosp. Borštnik. *
 Anrelija, njegova soproga — gspdc. Zvonarjeva.
 Matilda, njena hči iz prvega zakona — gspdc. Gostičeva.
 Koler, mestni župan — gosp. Verovšek ml.
 Profesor Nemtn — gosp. Slavko.
 Dr. Janko Lednik, odvetnik — gosp. Danilo.
 Milonič, oskrbnik Braunhofove graščine — gosp. Kocelj.
 Leo Jeitel, urednik „Liberalnega kurirja“ — gosp. Sršen.
 Matevž Cvikar, trgovec — gosp. Bajec.
 Janez Oblič, mizar } volilna agitatorja
 Jurij Dreta, čevljar }
 Meta, Obličeva žena — gspdc. Nigrinova.
 Jeta, Dretova žena — gspdc. Zora.
 Preiskovalni sodnik — gosp. Lovšin.
 Sluga — gosp. Sega.
 Prodajalec časnikov — gspdc. Slavčeva.

Dejanje se vrši na gradu Braunhofovem blizu slovensko-štajerskega mesta leta 1873.

Sprememba 3. dejanja v mestu. Drugo in tretje dejanje nekaj mesecev po prvem, oziroma drugem dejanju.

USTOPNINA: Sedeži prve vrste 70 kr. — druge vrste 60 kr. — tretje vrste 50 kr. — Ustopnina 40 kr. — Dijaški in garnizonski biljet 30 kr. — Sedeži se dobivajo v nedeljo dopoldne pri čitalničnem kustosu (trafika) in zvečer pri kasi.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. Začetek ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v nedeljo dne 17. t. m. —

Igralo se bode prvokrat:

„Vrban Debeluhar“ ali „Na Dunaj po nevesto“.

Tujci:

7. marca.

Pri **Maličci**: Devič iz Zagreba. — Umlauf iz Celovca — Bartoseh iz Prage. — Gessler, Schulz, Herling, Oberländer z Dunaja. — Urbančič z Gorenjskega. — Neumayer iz Monakovega. — Finger iz Prage. — Ott iz Norinberga.

Pri **Sionu**: Bartuška iz Trsta. — Pauluzza, Wirth, iz Vidna. — Mally iz Bele peči. — Jenko iz Podgrada. — Faceti iz Kamnika. — Kraigher iz Postojne. — Ziani iz Gorice. — Smola iz Vinske Gorice.

Pri **bavarskem dvoru**: Travisani iz Vidna. — Trevisani iz Vidna. — Windisch iz Kaafura. — Enei in Sensal iz Trsta. — Lach in Ottenschläger z Vranskega. — Spunt iz Lesec.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca	7. zjutraj	740.5 mm.	- 5.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.7 mm.	1.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	739.3 mm.	- 4.0° C	sl. svz.	jas.	
Srednja temperatura - 2.5°, za 5.1° pod normalom.						

Dunajska borza

dné 8 marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta . . . . . gld.	83.40	83.10
Srebrna renta	83.95	83.75
Zlata renta	111.70	111.55
5% marcna renta	99.35	99.15
Akcije narodne banke	888.—	888.—
Kreditne akcije	304.25	302.—
London	121.55	121.90
Srebro	—	—
Napol.	9.59 1/2	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.69
Nemške marke	59.35	59.47 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	141 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	179 "	75 "
Ogerska zlata renta 4 1/2%	101 "	101 "	95 "
Ogerska papirna renta 5%	94 "	94 "	20 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 "	104 "	75 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 "	75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 "	121 "	50 "
Kreditne srečke	100 gld.	185 "	50 "
Rudolfove srečke	10 "	22 "	— "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	131 "	80 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	132 "	132 "	— "

V imenu svojega očeta **Martina**, bratov **Martina**, **Mihe**, **Franceta** in **Antona**, sester **Terezije** in **Franjice**, javljava tužnim srcem prežalostno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni dne 5. t. m. k sebi poklical v boljši svet našo 70 let staro ljubljeno mater, oziroma taščo in staro mater

JERO RAVNIKAR ROJ. URBANIJA

prevideno s svetimi zakramenti, katere truplo smo izročili danes materi zemlji na domačem far-nem pokopališču.

Nepozabljivo pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

Vače pri Litiji, v 7. dan marca 1889.

Jakob Ravnikar, župnik. Jernej Ravnikar, učitelj.

Iščem pisarja,

slovenščine in nemščine v govoru in pisavi popolnoma zmožnega, ki je že služboval v notarskih pisarnah. Spričevala naj se mi pošljejo v ogled.

Stanko Pirnat, c. kr. notar v Zatičini.

(173-2)

Naznanilo.

Rojstna hiša slavnega jezikoslovca **Frana Levstika** v Spodnjih Retjah pri Velikih Laščah je na prodaj. Prostovoljno jo proda lastnik vaščan **Fran Tomšič**. Ker ima omenjeni lastnik te hiše poleg nje še svojo posebno hišo, zato je dobrovoljen, prodati jo pod ugodnim pogojem.

Hruševa pritlikova drevesca,

lepo zraščena, najzlahtnejše in najboljše jesenske in zimske hruške, oddadó se pomladi po 60 kr. komad, dobro zavite, franko postaja Sevnica. — Kaj več pove (174-1)

graščinsko oskrbnitvo v Mokronogu.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: **L. Schwenk-ova lekarna** v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (28-6)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani cení sledeče knjige:

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenjev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriet**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilênski brodnik.

Spisal **Emile Souvestre**, prevel **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovik Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Za dragocenim korenóm.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiethaler — **Zenstvo v slovenski národni pesni**. Govoril drd. Ivan Tavčar. — **Jeanne d' Arc, devica orleanaska**. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jeltnek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kržišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Malovrh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena ští 45 kr.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	97,872.236.55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	"	18,678.393.10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	"	191,108.220.84
V slednjeji dvanaajstmesecni poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	"	58,038.225.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	"	1.510,786.529.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu**. (300-10)

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. **Edvard Benedičič**, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.